

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010127
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3820010127.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. marca 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný: J. X., nar. XX.XX.XXXX v J.,
trvale bytom D. K., K. č. XXXX/XX,
okres U.,

je vinný, že

dňa 30. júla 2018 v Obci N. v okrese R. po osobnom kontakte s poškodeným H. R., nar. dňa XX.XX.XXXX, pod zámienkou pôžičky od neho vylákal finančnú hotovosť vo výške 27.000 eur takým spôsobom, že tam toho istého dňa s vedomím, že sumu 27.000 eur nebude môcť vrátiť, nakoľko bol nezamestnaný a zadĺžený podpísali zmluvu o pôžičke vo výške 27.000 eur, po podpise ktorej mu poškodený túto sumu vyplatil s tým, že túto sumu mu mal vrátiť najneskôr do 31. augusta 2018, avšak aj napriek pravidelným telefonickým urgenciám zo strany poškodeného, po ktorých mal vždy nejakú výhovorku odôvodňujúcu nevrátenie týchto finančných prostriedkov mu túto sumu nevrátil, pričom vrátil len sumu 2.172 eur, čím spôsobil poškodenému H. R. škodu vo výške 27.000 eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a tento čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2, ods.3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. e) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 214/2019 Z. z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., J. č. XXX/XX škodu vo výške 23.920 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného J. X., vypočul poškodeného H. R., svedkyňu J. R., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný J. X. v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní priznal, že si od poškodeného zapožičal sumu 27.000 eur. Uviedol, že navštívil poškodeného a u neho doma ho informoval o tom, že chce organizovať kultúrne podujatia a že zháňa finančné prostriedky na zabezpečenie týchto kultúrnych podujatí. S poškodeným sa dohodol na pôžičke, preto išiel do svojho motorového vozidla pre počítač a spísal s poškodeným zmluvu o pôžičke na sumu 27.000 eur s tým, že peniaze mu vráti do jedného mesiaca a povedal mu, že k tomu mu ešte pridá nejaký bonus. Uviedol, že u poškodeného v čase uzatvárania pôžičky vedel, aký vek má poškodený a taktiež ho neinformoval o tom, v akej je momentálnej finančnej kríze. Uviedol, že predmetné kultúrne podujatia boli aj realizované, avšak všetky platby mu neboli vrátené, preto poškodenému peniaze nevrátil. Peniaze mu nevrátil aj z toho dôvodu, že má maloleté deti a mal aj iné finančné záväzky, ktoré nemal zaplatené. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo s poškodeným uzatváral zmluvu o pôžičke, keď tvrdí, že sám poškodený chcel investovať do financovania kultúrnych podujatí. Na záver uviedol, že poškodenému posielal po 50 eur ak mal finančné prostriedky.

Poškodený H. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v lete v roku 2018 ho kontaktoval telefonicky jeho X. J. X., že ho prišiel pozrieť, že je pred bránou rodinného domu v N. a on ho pozval do domu, kde začali medzi sebou debatovať. Krátko na to ho obžalovaný požiadal, aby mu požičal finančnú čiastku vo výške 27.000 eur, pričom obžalovaný mal už so sebou prichystané aj tlačivo na poskytnutie pôžičky. Obžalovaný mu hovoril, že podniká a robí reklamu pre rôzne kultúrne podujatia. Od rodičov obžalovaného vedel, že má obchod s kočikmi a tiež, že má veľký dom v U., pričom obžalovaný k nemu prišiel aj na drahom motorovom vozidle, pravdepodobne na VW W., ktorý vyzeral veľmi moderne a luxusne. On preto nemal dôvod obžalovanému neveriť. Keď sa bavili o pôžičke, tak mu obžalovaný sľúbil aj nejakú odmenu, t.j. že mu dá ešte navyše nejaké peniaze za požičanie, malo to byť okolo 3.000 eur, toto nedávali do zmluvy. Poškodený uviedol, že doma mal nejaké prostriedky odložené a tiež mal peniaze aj na účte a tak sa rozhodol, že obžalovanému peniaze požičia. Poškodený uviedol, že pri dohadovaní pôžičky bola aj jeho žena, ale už pri vydávaní peňazí a podpisovaní zmluvy bol prítomný len on a obžalovaný, pričom túto pôžičku si dal overiť aj notárom, čo vyplýva aj zo zmluvy. Následne po tom, ako bola podpísaná zmluva u neho doma, tak dal obžalovanému v hotovosti 12.000 eur a následne išiel s obžalovaným do R. v F., kde zrušil termínový účet a na mieste v banke dal obžalovanému v hotovosti 5.000 eur a na účet, ktorý nadiktoval obžalovaný poslal ešte 10.000 eur, čo bolo dňa 30. júla 2018, pričom neskôr zistil, že to bol účet jeho matky. Poškodený uviedol, že s obžalovaným sa dohodli na tom, že tie peniaze vráti do 31. augusta 2018 a možno aj skôr, teda, že pôžička mala byť len na nejaký mesiac. Neskôr som sa dozvedel, že obžalovaný je vo veľmi zlej finančnej situácii, od tej doby mnohokrát telefonicky kontaktoval obžalovaného, ale ten sa stále vyhovárал a peniaze mu nevracal. Na záver uviedol, že od uvedenej doby mu obžalovaný nepravidelne posielal mesačne po 50 eur a zostal mu dlhovať sumu 23.920 eur. Poškodený tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavných pojednávaniach na základe výziev samosudcu opakovane udával, že dáva súhlas na trestné stíhanie.

Svedkyňa J. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila výpoveď poškodeného H. R.. Svedkyňa uviedla, že J. X. je X. jej J. - poškodeného. Uviedla, že obžalovaného už dlhšiu dobu nevideli a to pravdepodobne 13 rokov. Vedela, že býva v U. a podniká tam. Ďalej uviedla, že dňa 30. júla 2018 prišiel obžalovaný k nim domov, manžel obžalovaného pozval dnu, kde sa obžalovaný s poškodeným rozprávali. Obžalovaný hovoril, že robí reklamu a nejaké také služby okolo rôznych vystúpení a koncertov a medzi tým obžalovaný požiadal manžela o pôžičku vo výške 27.000 eur, pričom tieto peniaze si chcel požičať len na jeden mesiac. Uviedla, že ona s tým nesúhlasila, ale tie peniaze boli manželove, tak to nechala na neho, on chcel požičať svojmu krstnému synovi. Svedkyňa uviedla, že manžel dal obžalovanému jednak peniaze v hotovosti a nejaké bol jej manžel aj vybrať v banke v F., ale iné podrobnosti nevedela povedať, vie len toľko, že spísali spolu zmluvu, ktorú boli aj overiť na úrade. Potvrdila, že obžalovaný na začiatku manželovi vyplatil sumu 2.000 eur, ale potom sa na dlhú dobu so splácaním odmlčal alebo posielal len smiešne čiastky okolo 10, 20, XX eur. Na záver uviedla, že manžel obžalovanému pravidelne telefonuje, ale to je bez výsledku, on si stále nájde nejakú výhovorku.

Z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T 27/2016 zo dňa 26.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. apríla 2018 vyplýva, že obžalovaný J. X. bol uznaný vinným pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1,3 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov, bola mu uložená povinnosť zaplatiť podľa svojich síl a schopností spôsobenú škodu a zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, bol mu uložený súhrnný trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba, prípadne pôsobiť ako štatutárny orgán právnickej osoby v trvaní 7 (sedem) rokov, bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T 55/2015 zo dňa 06. júla 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To 87/2016 zo dňa 23. januára 2017. Zo správy z č.l. 311 vyplýva, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou doposiaľ nerozhodol o osvedčení, resp. neosvedčení sa J. X. v skúšobnej dobe.

Na č.l. 105-106 sa nachádza zmluva o pôžičke, z ktorej vyplýva, že obžalovaný si od poškodeného požičal sumu 27.000 eur s tým, že peniaze vráti jednorazovo do 31.08.2018, pričom podpisy sú overené na Obecnom úrade N.. Na č.l. 107 sa nachádza príjmový doklad o tom, že obžalovaný od poškodeného prevzal sumu 27.000 eur. Na č.l. 80-89 sa nachádza výpis z centrálnej evidencie exekúcií, z ktorého vyplýva, že obžalovaný už v tom čase mal množstvo exekúcií na vysoké sumy a teda nemal žiadne finančné prostriedky. Na č.l. 108-113 sa nachádzajú doklady o úhrade zo strany obžalovaného poškodenému, z ktorých vyplýva, že obžalovaný posielal poškodenému sumy od 20 do 50 eur v nepravidelných intervaloch a dvakrát zaslal poškodenému sumu 1.000 eur.

Na základe predložených listinných dokladov obžalovaným sa súd oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi. Na č.l. 243 sa nachádza faktúra od spoločnosti G. D. s.r.o. X., ktorá fakturuje spoločnosti X. s.r.o. U. objednávku na umelecký výkon J. A. a J. F. ktorý sa má konať dňa 28.09.2018 v Obci O., pričom faktúra bola vystavená dňa 26.09.2018 na sumu 7.200 eur, ktoré mali byť splatné dňa 26.09.2018, či faktúra bola zaplatená z písomnosti nevyplýva a nie je tam ani žiaden údaj, že by predmetné veci zabezpečoval obžalovaný. Na č.l. 246 sa nachádza faktúra od spoločnosti G. D. s.r.o. X., ktorá fakturuje spoločnosti X. s.r.o. U. objednávku na umelecký výkon J. A., J. F. a S. G., ktorý sa má konať dňa 12.10.2018 v Obci S., pričom faktúra bola vystavená dňa 08.10.2018 na sumu 11.400 eur, ktoré mali byť splatné dňa 10.10.2018, či faktúra bola zaplatená z písomnosti nevyplýva a nie je tam ani žiaden údaj, že by predmetné veci zabezpečoval obžalovaný. Na č.l. 250 sa nachádza faktúra od spoločnosti G. D. s.r.o. X., ktorá fakturuje spoločnosti X. s.r.o. U. objednávku na umelecký výkon T. W., J. A. s kapelou, J. F., ktorý sa má konať dňa 05.10.2018 v Obci X., pričom faktúra bola vystavená dňa 03.10.2018 na sumu 11.400 eur, ktoré mali byť splatné dňa 04.10.2018, či faktúra bola zaplatená z písomnosti nevyplýva a nie je tam ani žiaden údaj, že by predmetné veci zabezpečoval obžalovaný. Na č.l. 254 sa nachádza zmluva o zorganizovaní kultúrneho-spoločenského podujatia medzi dodávateľom G. D. s.r.o. X. a odberateľom X. s.r.o. U., pričom táto zmluva nie je podpísaná ani jednou stranou, teda nie je možné potvrdiť tvrdenia obžalovaného, že obžalovaný bol poverený zastupovaním a vybavovaním za spoločnosť X. s.r.o. U..

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, hoci obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti, mal súd preukázané jednak výpoveďou obžalovaného, výpoveďou poškodeného, výpoveďou svedkyne, listinnými dôkazmi, že obžalovaný si od poškodeného požičal sumu vo výške 27.000 eur. Súd preto v danom prípade skúmal, či obžalovaný naplnil znaky trestného činu kladeného mu prokurátorom za vinu, resp. súd skúmal, či sa nejedná o občiansko-právny vzťah. Z výpovede poškodeného, z výpovede svedkyne mal súd preukázané, že obžalovaný k nim prišiel neohlásene, pričom prišiel na drahom osobnom motorovom vozidle, vystupoval sebavedome. Uvádza, že sa mu darí v podnikaní a v žiadnom smere sa poškodenému nezmenil o svojej finančnej situácii, t.j., že má exekúcie a že je nezamestnaný. V rozpore s týmito skutočnosťami obžalovaný vzbudil u poškodeného dojem, že požičané peniaze mu budú riadne a včas vrátené tak, ako bola dohodnutá predmetná pôžička peňazí. Súd v neposlednom rade poukazuje aj na to, že obžalovaný chcel finančné prostriedky v hotovosti a keď poškodený nemal v tom čase celú čiastku v hotovosti, nechal poškodeného zvyšok peňazí poslať na účet svojej matky. Už len zo samotnej výpovede obžalovaného, ako aj zabezpečených listinných dôkazov (rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, výpis z centrálnej evidencie exekúcií), mal súd preukázané, že v čase pôžičky peňazí bol obžalovaný dobrovoľne nezamestnaný, mal veľké množstvo exekučných konaní vedených proti jeho majetku, osobe a mal aj uložený zákaz z podnikania a povinnosť sa riadne zamestnať a v skúšobnej

dobe uhradiť škodu, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T 27/2016 zo dňa 26. apríla 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. apríla 2018. Napriek tomu obžalovaný po troch mesiacoch a to dňa XX. júla 2018 prišiel do Obce N. za poškodeným H. R. a od tohto žiadal finančnú hotovosť vo výške 27.000 eur s tým, že túto sumu mu vráti najneskôr do 31. augusta 2018. Vzhľadom na horeuvedené je súd toho názoru, že vzhľadom na dohodnutý termín vrátenia požičaných peňazí a výšku požičaných finančných prostriedkov odôvodňujú záver, že obžalovaný si požičiaval peniaze, hoci vedel, že ich reálne nebude mať z čoho poškodenému vrátiť. Súd poukazuje aj na to, že obrana obžalovaného, že tieto finančné prostriedky potreboval na zaplatenie kultúrnych podujatí je len účelová, pretože z faktúr od spoločnosti D. vyplýva, že tieto boli vystavené koncom septembra 2018 a v októbri 2018 a že podujatia sa konali v týchto obdobiach, pričom obžalovaný mal vrátiť finančné prostriedky do 31. augusta 2018, teda tieto finančné prostriedky nemohli byť použité na úhradu týchto podujatí, pretože obžalovaný sa zaviazal poškodenému vrátiť do 31. augusta 2018. Súd poukazuje aj na to, že obžalovaný žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že tieto podujatia organizoval. Teda podľa názoru súdu, vzhľadom na vystupovanie obžalovaného, kedy pred poškodeným vystupoval sebavedome a vystupoval ako podnikateľ, ktorému sa veľmi darí (čo nebola pravda, voči obžalovanému sa viedli exekúcie, bol nezamestnaný, bez akéhokoľvek príjmu, podmienenčne odsúdený a zaviazaný k náhrade škody poškodeným), vzbudil u poškodeného dojem (vyvolal omyl), že požičané peniaze budú riadne a včas vrátené, hoci obžalovaný už v tom čase vedel, že peniaze poškodenému nevráti, teda obžalovaný konal v priamom úmysle oklamať poškodeného, čo vyplýva zo zabezpečených dôkazov. Obžalovaný na hlavných pojednávaniach nevedel uviesť, z čoho chcel požičané peniaze vrátiť a nijako nepreukázal svoju schopnosť na ich vrátenie. Vyhodnotením uvedených dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods.12 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného boli tak, ako po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, t.j. zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2, ods.3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. e) Trestného zákona číslo XX0/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 214/2019 Z.z., pretože obžalovaný na škodu poškodeného seba obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil mu tak na majetku väčšiu škodu a tento čin obžalovaný spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pretože vedel o veku poškodeného. Súd dospel k záveru že stíhaný skutok je správne prokurátorom právne kvalifikovaný ako zločin, pretože podľa názoru súdu, nejedná sa o občiansko-právny vzťah, pretože obžalovaný už od počiatku vedel, že poškodenému peniaze nevráti, čo vyplýva aj zo správania obžalovaného, ktorý poškodenému od 01.09.2018 do súčasnej doby posielal mesačne maximálne sumu 50 eur.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických osôb. Motívom konania obžalovaného bola snaha bezpracne získať finančné prostriedky na svoju obživu. Súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúcu okolnosť, ani priťažujúcu okolnosť.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Obžalovaný bol 26-krát riešený v priestupkovom konaní a to v oblasti cestnej premávky, doposiaľ bol 2-krát súdne trestaný, naposledy rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 1T 27/2016 zo dňa 26. apríla 2018.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovaného, vzhľadom na jeho osobu, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.5 Trestného zákona (spáchaný opätovný zločin), trest odňatia slobody v samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov 6 mesiacov, pričom z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest u obžalovaného bude v dostatočnej miere vplývať na jeho prevýchovu.

Poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, škoda bola riadne dokladovaná, preto súd zaviazal obžalovaného v zmysle § 287 ods.1 Trestného poriadku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.